

Herinnering aan de excursie op 19 Juli 1908, naar de bosschen van Baesterhoeve, onder Oirschot.

Hoewel ik niet zou durven beweren, dat bovenbedoeld uitstapje ten volle heeft beantwoord aan de — wellicht wat hoog gespannen — verwachtingen van menig deelnemer, en al houd ik er mij van overtuigd, dat heel wat hoopvol meegenomen doosjes, busjes, fleschjes enz. ongeopend weder huiswaarts gebracht zijn, zoo is er toch stellig meer dan genoeg medegevoerd, dat den verkrijgers uiterst welkom was en zijn er — ook wat de *Lepidoptera* betreft — enkele vondsten gedaan, die wel verdienen in herinnering te blijven.

In vereeniging met den Heer P. J. M. Schuijt, — die opnieuw bewees een buitengewoon nauwlettend en scherpziend verzamelaar te zijn en dan ook zéér gelukkig was in het opsporen van »de minstgeachte schepselen« (gelijk de oudste Sepp rupsen en vlinders aanduidt) — koos ik al spoedig tot terrein van nader onderzoek uit een zeer drassig, in een moeras of veentje overgaand heideveldje, in de nabijheid van bovenaangeduide bosschen en als het ware in het gezicht van de ter plaatse vermaarde »kapel bij den Heiligen Eik«, niet ver van het riviertje de Beerze.

Ook hier trok het onze aandacht, dat er — gelijk trouwens als algemeene klacht werd gehoord — zoo bitter weinig »on the wing« was. Zelfs de meest gewone »zandoogjes« en »blauwtjes« b.v. zag men maar weinig, terwijl de struiken en planten, die overigens in de grootste verscheidenheid voorkwamen in de voor den entomoloog zoo voortreffelijk schijnende streek, door welke de welwillende gids, de Heer P. J. van den Bergh Lzn, de deelnemers aan den tocht voerde, een voor den insectenverzamelaar bedenkelijk frisch en gaaf aanzien hadden!

Een paar uren achtereen doorzochten wij dan ook vruchteloos dit, hoofdzakelijk met moerasgrassen, heide, gagel en kruipwilg

begroeide veldje. En reeds begon onze stellige verwachting, dat wij althans op dit uitstekend terrein iets van onze gading zouden aantreffen, te verflauwen, toen mijn metgezel op eenmaal een groote, bont geteekende, maar helaas beschadigde, rups ontdekte.

Dit fraaie dier werd door ons aanstonds herkend als een volwassen voorwerp der rups van de ten onzent uitsluitend een paar keer bij Breda waargenomen *Epicnaptera ilicifolia* L.

Met vernieuwden moed zochten wij daarop natuurlijk verder, en wel met den gunstigen uitslag, dat de Heer Schuijt nog drie, insgelijks volgroeide rupsen dezer allerwege zeldzame *Lasiocampide* bemachtigde, terwijl een der jongere leden, de Heer C. P. G. C. Balfour van Burleigh, alsnog een dergelijk voorwerp mocht vinden, toen wij op den terugweg naar het punt van uitgang, de herberg Merode, het bewuste heideveld andermaal doorzochten.

Vier van deze schoone dieren behoorden tot eene zeer donkere, met groote witte vlakken geteekende afwijking, van welke, voorzoover mij bekend, nog geen afbeelding bestaat. De in de laatste plaats door den Heer Schuijt buitgemaakte rups had daarentegen een geheel ander voorkomen. Haar kleurverdeeling herinnerde namelijk sterk aan de fraaie rups der welbekende *Malacosoma castrensis* L., van welke zij zich inmiddels terstond deed onderscheiden door de veel aanzienlijker grootte, het ook bij haar op elke geleding aanwezige paar witte rugvlakken, en de beide oranjegele dwarsplooiën op de segmenten 2 en 3, zoo kenmerkend bij de rupsen der inlandsche *Lasiocampidae*.

Dank zij de welwillendheid van den Heer Schuijt, is het door hem bemachtigd viertal rupsen, ter nadere waarneming en afbeelding, te mijner beschikking gesteld en herwaarts medegenomen, alwaar de drie ongeschonden buitgemaakte voorwerpen zich al zeer spoedig insponnen en mij doen hopen, in de eerstvolgende Junimaand de vlinders te mogen zien verschijnen.

Voor het overige leverde meergemeld terrein ons niet veel belangrijks op, tenzij men daar onder wil begrijpen ééne gave rups van *Xylina lambda* F., uit welke zich een der laatste dagen van September dezes jaars een fraai, donkergeteekend mannelijk voorwerp der in Nederland, naar het schijnt, uitsluitend voorkomende variëteit *Zinckenii* Tr. ontwikkelde, benevens een paar niet onaardige *Pterophoriden*, met name, naar ik meen, : *Oxiptilus distans* Z. en *Stenoptilia plagiodactylus* Sn. (*pneumonanthus* Staud.).

Ten slotte mag ik niet onvermeld laten, dat Dr. H. J. Veth in de bosschen van Baesterhoeve een volwassen rups van de ten onzent bepaald zeldzame *Xylina ornithopus* Rott. vond en mij ten geschenke gaf, en dat wij reeds in den aanvang van de wandeling een zeer licht gekleurd vrouwelijk vlindertje vingen van de zoo fraai geteekende, niet algemeen voorkomende *Eucosmia undulata* L.

A. BRANTS.